

Der bør søges oprettet et klubråd med rådgivende myndighed og med den opgave at fremsætte forslag om aktiviteter, der skønnes hensigtsmæssige. Som eksempel på egnede aktiviteter kan nævnes kortvarige kurser, f. eks. i fototeknik.

Ad nr. 2. Det er tanken med den foreslåede bestemmelse — der ikke findes i ungdomsklubloven — at der i lighed med, hvad der er tilfældet i Danmark, udarbejdes en standardvedtægt, hvori den enkelte klub kan foretage visse ændringer og tilføjelser, men således at visse afsnit i vedtægten gøres til egentlige godkendelsesbetingelser.

Standardvedtægten bør endvidere indeholde bestemmelser om klubsæsonens længde, jfr. bemærkningerne til nr. 6 og om åbningstiden, jfr. ungdomsklublovens § 2, nr. 5.

Ad nr. 4. Det forudsættes, at en begrænsning af deltagerantallet i almindelighed kun bør finde sted af kapacitetsmæssige grunde.

Ad nr. 6. Modsat ungdomsklubloven, men i overensstemmelse med den danske lovs § 31, nr. 5, foreslås det, at bestemmelsen gøres til en godkendelsesbetingelse.

Det bør tilstræbes, at klubberne ikke holder helt lukket i sommerhalvåret, hvorfor man har valgt betegnelsen „år“ og ikke „klubår“.

Til stk. 2.

Bestemmelsen svarer til den danske lovs § 31, stk. 2, men er ny i forhold til ungdomsklubloven. Bestemmelsen er i overensstemmelse med et udtrykkeligt ønske fra grønlandsk side. Som eksempler på, at en klubs forhold ikke findes tilfredsstillende med den følge, at fritidsnævnet kan fratage en klub dens godkendelse, kan nævnes, at klublederens forhold medfører, at han ikke længere kan fortsætte som ansvarlig leder, eller at klubben er samlingssted for stofmisbrugere o. lign.

Til § 40

Bestemmelsen svarer til ungdomsklublovens § 8.

Til § 41

Til stk. 1

Bestemmelsen svarer til ungdomsklublovens § 1, jfr. bemærkningerne til § 21, stk. 1.

Til stk. 2.

Bestemmelsen svarer til ungdomsklublovens § 5. Efter denne bestemmelse er der i årene 1966-76 i ministeriets almindelige bygge- og anlægsprogram indpasset beløb til opførelse af standardklubbygninger i de større grønlandske byer. På bygderne søges

der i forbindelse med mødehusbyggeri og lignende fremskaffet lokaler til klubvirksomhed.

Til stk. 3.

Bestemmelsen skal ses i relation til ungdomsklublovens § 8, hvorefter ungdomsklublederen også har ansvaret for lokalernes drift og vedligeholdelse. Dette har medført visse ulemper, idet klubbygningen i dagtimerne anvendes til andre formål end klubvirksomhed, hvorved klublederen er pålagt en for stor administrationsbyrde. Man har derfor fundet det mere rimeligt, at kommunalbestyrelsen kan overtage administrationen af lokalerne og fastsætte „leje“ af brugerne til dækning af drifts- og vedligeholdelsesudgifter, uden at der tilstræbes et overskud. Et eventuelt overskud fra det ene år må overføres til imødegåelse af næste års udgifter. Brugere af lokalerne må søge tilskud til deres lokaleudgifter i henhold til de bestemmelser i lovgivningen, der giver hjemmel herfor. Kommunalbestyrelsen må påse, at lokalerne først og fremmest anvendes til klubarbejde, fritidsvirksomhed for skolebørn og andre unge, f. eks. spejdere og lignende. Også private foreninger, der driver oplysningsvirksomhed, kan komme på tale som brugere af klublokalerne.

Til § 42

Bestemmelsen henviser til §§ 53-55, der svarer til ungdomsklublovens §§ 9 og 12, jfr. bemærkningerne til § 21, stk. 1.

Til § 43

Bestemmelsen svarer til ungdomsklublovens § 14, stk. 2, med den ændring, at kompetencen foreslås henlagt til skoledirektøren, jfr. bemærkningerne til § 21, stk. 3.

Kapitel 7.

Til § 44.

Forslaget er indholdsmæssigt i overensstemmelse med den danske lovs § 71, når bortses fra, at de nærmere regler om finansieringen af udgifter til sådanne arrangementer er henskudt til kapitel 10, jfr. de almindelige bemærkninger og bemærkningerne til § 21, stk. 1 samt bemærkningerne til § 56. Bestemmelsen vil kunne anvendes som optakt til en „fritidsvirksomhedssæson“ for derigennem at skabe interesse for de tilbud, der fremsættes i fritidsundervisningen. Det i bestemmelsen anvendte udtryk „foredrag der afholdes i tilslutning til godkendt fritidsvirksomhed . . .“ indeholder alene den begrænsning, at der ikke med hjemmel i bestemmelsen kan afholdes f. eks. foredrag i emner, som klart falder uden for lovforslagets område.